

מסורת הש"ס

6) [בצ"ח, פ. 3] שמוח פ"ג, א) [שבת לא: ספדי' עו: ע"ש, ד] שמוח פ"ג מעמיה: ה) [פסהדרין 5:], ו) [נעריך ערך זוזא ב' פ"י חלום ועי' מוס' דהה סא: ד"ה זוזא, ו] [נעמי ר"ה יח, ד"ה רנה ותוס' יבמות קה, ד"ה רנא], ח) [נב"מ עג: א"י רב סעריס אחוה דרנא' כסמ"ך], ט) [נ"י פרש"י שבת קטז, ובסנה' 25:], י) [נעריך רקע ה' זיל העריך ב"מ קמא מאן משכ' מאן ספין מאן רקיע נלמרי מי יוכל להפסטי ולהגברי גלות' שעה עב"ל צ"ע תמיין צעוין ערך רקע השני], יא) [גיטין העריך איתריה, ו] [פסחים ג' צ"ג: כמותות עו:], פ) [נדרסות מח: וע"ג], ק) [נ"י פירש"י צע"י על כל להפסטי וצ"ע: א] [נב"י קסא: עומס' שס ד"ה יום סלו צו ממי מנדר, ע] [ג"ל סופנה], טו) [נ"י ענין ענין ערך ספן ג, 6] [נעך ספן

רבנן דאמוראי

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) גמ' א"ל מאן משכ' מאן ספין מאן ספון מאן רקיע, פ"י מי הוא חסוד צעיוי ומאן ספון מי הוא אדם רלוי לדיקספו מיניה וחי"ש לדינוריה ומאן רקיע מי מתוקן אכלא, מפ"י ע"י קטן: ב] שם א"ל תרומה קא חסילנא ולאו קדש אקרי, פ"י לאו תרומה חסילנא דאיקרי קודש ואי קטלית לי קא מעמינא ומכ"י ומשמרת תרומתי שצריך לשמרה בטריה חלנא ליה שעמא ולא נא' גלותו פרק, מפ"י הנ"ל:

רבנו חננאל

אלא חיה דשכיח טירוק, אבל של שאר נשים מניחים. ר' אלעזר אומר, אפילו של שאר נשים אין מניחין, שנאמר ותמת שם מרים ותקבר שם, חי"ף מיתה קבורה. אמר ר' אלעזר, אף מרים בבשיקה מתה, אח"ש שם שם, כתיב הבה, ותמת שם מרים, וכתיב וימת שם משה כבוד ה', מה השם בבשיקה לא מרים בבשיקה, ומפני מה לא נאמר במיתת מרים, על פי ה', מפני שגנאי הדבר לאומרו באשה. אמר ר' אמי למה נסמכה מיתה מרים לפרשת פרה אדומה, אמר פרה זו מטהרת (טתאים) [והטתאים] ונקראת תטאת וכל תטאת מכפרת עון, כך מיתה של נשים צדיקניות מטהרת ומכפרת עונותיהן של ישראל, וכל שכן מיתתן של צדיקים שמכפרת ירושלמי בתחלת יום הכיפורים, א"ר יודן ב"י שלום, למה נסמכה מיתה אהרן לשבירת הלוחות, ללמדך שמייתתן של צדיקים קשה לפני הק' כשבירת הלוחות. כתיב,

ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה (וגו') [שם מת אהרן]. וכי אהרן במוסרה מת והלא בהר ההר מת, אלא כיון שמת אהרן נסתלקו עניי כבוד כו', ובקשו ישראל לחזור למצרים, וחזרו ח' מסעות, ורץ שבת לוי והרג מהן ח' משפחות, ובגם הם הרגו מן הלויים ד' משפחות, לעמרמי ליצחרי לחברוני לעזיזאלי, כו'. אמרו על מה אירע לנו זה, על שלא נתעסקנו בהספוד של צדיק כראוי. מיד ישבו במוסרה והספידו וגמלו לו חסד בהספד כראוי, והעלה להן הכתוב כאילו במוסרה מת כו'. אמר ר' אלעזר למה נסמכה מיתה אהרן לבגדי כהונה, לומר לך מה בגדי כהונה מכפרין, כדגרסינן [בבבאים] אף מיתה אהרן מכפרת, ת"ר מת פתאום זו מיתה חטופה. חלה יום אחד ומת, זו מיתה דחופה. ר' חנינא בן גמליאל אומר, זו מיתה מגופה, שנמת אדם הגני וקח את מחמד עיניו כחלה ד' וכת"ב ואדבר אל העם [בבקרן] ותמת אשתי בערב. חלה יומים ומת, זו מיתה דחיה. חלה ג' יומת, זו מיתה גברה. חלה ד' ומת, זו היא מיתה נזיפה. חלה ה' ימים ומת, זו היא מיתה כל אדם. שבעין לה מאזי קרא, ויאמר ה' אל משה הן קרבו ימין למות. קרבו תרי ימין תרי הן חד, תרי חמשה ימים, ואחר כך כתיב למות. מי שמת בן חמשים, זו היא מיתה כרת. בן חמשים ושתים, זו היא מיתתו של שמואל הרמתי. בן ששים זו היא מיתה כל אדם. אמר ר' יוירא, מהאי קרא, תבא בכלא אלי קבר, בכל"ח בגימטריא שיתין הוו. בן שבעים שיבה, בן שמונים בגבורות, שנא' ימי שנותניו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה. אמר רבא, מי שמת מחמשים ועד ששים, מיתה כרת היא. והלא חשיב לה, משום כבודו של שמואל הרמתי. רב יוסף כי הוה בר שיתין אמר, כבר נפקית מכרת

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

אלא חיה. שמתה מחמת וולד שהיא שופעת: **י** **מס פתאום**. שלא חלה: **מחמשים שנה**. ולמעלה: והאי **דלא חשיב ליה**. צהדי כרת: **כרס דיומי**. שמה ימות מיתה חטופה: **פלגא**. דמכרת דשני מיהא פלטי ל^י: **מנמנס**. גוסס: א"ל. רבא לרב שעוריס: **לימא מר**. למלאך המות דלא לנעורי: **שוצניניה**.

דמלאך המות: **דאימסר מוניה**. איתרע מזליה: **ליסחוי לי מר**. צמר מיתה: **מר לאו אדם חסוב**. לימא ליה מר: **ספין רקיע**. מתוקן למיבצי מיניה: **ציעוסוסיה**. דמלאך המות: **רגליה דבר נפן**. למיחוי נשיא: **אמאי לא מרחס**. דמתפקדנא למייתי ליה למר צההוא עלמא: **אחוי ליה שוטא דנורא**. וידע דהוא מלאך המות: **מתנ"י**

מיתה אהרן לבגדי כהונה מה בגדי כהונה מכפרין אף מיתתן של צדיקים מכפרת ת"ר ^א ^ב מת פתאום זו היא מיתה חטופה חלה יום אחד ומת זו היא מיתה דחופה ר' חנניא בן גמליאל אומר זו היא מיתה מגפה שנאמר ^ג בן אדם הגני לוקח ממך את מחמד עיניך במגפה וכת"ב ^ד ואדבר אל העם בבקר ותמת אשתי בערב שני ימים ומת זו היא מיתה דחיה ג' גערה ארבעה נזיפה חמשה זו היא מיתת כל אדם א"ר חנין מאי קרא ^ה הן קרבו ימין למות הן חד קרבו תרי ימין תרי הא חמשה הן חד ^ו שכן בלשון יוני קורין לאחת הן מת בחמשים שנה זו היא מיתת כרת ^ז חמשים ושתים שנה זו היא מיתתו של שמואל הרמתי ששים זו היא מיתה בידי שמים אמר מר זוטרא מאי קרא דכת"ב ^ח תבא בכלא אלי קבר בכלא בגימטריא שיתין הוו שבעים שיבה שמונים גבורות דכת"ב ^י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה אמר רבה מחמשים ועד ששים שנה זו היא מיתת כרת והאי דלא חשיב להו משום כבודו של שמואל הרמתי רב יוסף כי הוה בר שיתין עבר להו יומא טבא לרבנן אמר נפקי לי מכרת א"ל אביי נהי דנפק ליה מר מכרת דשני מכרת דיומי מי נפיק מר א"ל ^א נקוט לך מיהא פלגא בידך רב הונא נח נפשיה פתאום הוו קא דייגי רבנן תנא להו ^ב זוגא דמהדייב לא שנו אלא שלא הגיע לגבורות אבל הגיע לגבורות זו היא מיתת נשיקה אמר רבא חיי בני ומווני לא בזכותא תליא מילתא אלא במזלא תליא מילתא דהא רבה ורב חסדא תרווייהו רבנן צדיקי הוו מר מצלי ואתי מיטרא רב חסדא חיה תשעין ותרתינן שנין רבה חיה ארבעין בי רב חסדא שיתין הלולי בי רבה שיתין תיכלי בי רב חסדא סמידיא לכלבי ולא מתבעי בי רבה נהמא דשערי לאינישי ולא משתכח ואמר רבא הני תלת מילי בעאי קמי שמיא תרתי יהבו לי חדא לא יהבו לי חוכמתיה דרב הונא ועותריה דרב חסדא ויהבו לי ענותנותיה דרבה בר רב הונא לא יהבו לי רב ^א שעוריס אחוה דרבא הוה יתיב קמיה דרבא חזייה דהוה קא מנמנס א"ל לימא ליה מר דלא לצערן א"ל מר לאו שושביניה הוא א"ל כיון דאימסר מזלא לא אשגח בי א"ל ליתחוי לי מר איתחוי ליה א"ל הוה ליה למר צערא א"ל ^א כי ריבדא דכוסילתא רבא הוה יתיב קמיה דר"נ חזייה דקא מנמנס א"ל לימא ליה מר דלא לצערן א"ל מר לאו אדם חשוב הוא א"ל מאן חשיב מאן ספין מאן ^א רקיע א"ל ליתחוי לי מר אתחוי ליה א"ל ה"ל למר צערא א"ל כמישחל בניתא מחלבא ואי אמר לי הקב"ה זיל בההוא עלמא כד הוית לא בעינא דנפיש ביעתותיה רבי אלעזר הוה קאכיל תרומה איתחוי ליה א' א"ל תרומה קא אכילנא ולא קודש איקרי חלפא ליה שעתא רב ששת איתחוי ליה בשוקא אמר ליה בשוקא כבהמה איתא לגבי ביתא רב אשי איתחוי ליה בשוקא א"ל ^א איתרח לי תלתין יומין ואהדרי לתלמודאי דאמריטו ^א אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו ביום תלתין אתא אמר ליה מאי כולי האי קא דחקא רגליה דבר נתן ^א ואין מלכות נוגעת בחבירתה אפילו כמלא נימא רב חסדא לא הוה יכול ליה דלא הוה שתיק פומיה מגורסא סליק יתיב בארזא דבי רב פקע ארזא ושתיק ויכיל ליה ר' חייא לא הוה מצי למיקרבא ליה יומא חד אידמי ליה כעניא אתא טריף אכבא א"ל אפיק לי ריפתא אפיקו ליה א"ל ולאן קא מרחם מר אעניא אההוא גברא אמאי לא קא מרחם מר גלי ליה אחוי ליה שוטא דנורא אמצי ליה נפשיה:

רבנן דאמוראי

קמי שמיא תרתי יהבו לי חדא לא יהבו לי חוכמתיה דרב הונא ועותריה דרב חסדא ויהבו לי ענותנותיה דרבה בר רב הונא לא יהבו לי רב ^א שעוריס אחוה דרבא הוה יתיב קמיה דרבא חזייה דהוה קא מנמנס א"ל לימא ליה מר דלא לצערן א"ל מר לאו שושביניה הוא א"ל כיון דאימסר מזלא לא אשגח בי א"ל ליתחוי לי מר איתחוי ליה א"ל ה"ל למר צערא א"ל ^א כי ריבדא דכוסילתא רבא הוה יתיב קמיה דר"נ חזייה דקא מנמנס א"ל לימא ליה מר דלא לצערן א"ל מר לאו אדם חשוב הוא א"ל מאן חשיב מאן ספין מאן ^א רקיע א"ל ליתחוי לי מר אתחוי ליה א"ל ה"ל למר צערא א"ל כמישחל בניתא מחלבא ואי אמר לי הקב"ה זיל בההוא עלמא כד הוית לא בעינא דנפיש ביעתותיה רבי אלעזר הוה קאכיל תרומה איתחוי ליה א' א"ל תרומה קא אכילנא ולא קודש איקרי חלפא ליה שעתא רב ששת איתחוי ליה בשוקא אמר ליה בשוקא כבהמה איתא לגבי ביתא רב אשי איתחוי ליה בשוקא א"ל ^א איתרח לי תלתין יומין ואהדרי לתלמודאי דאמריטו ^א אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו ביום תלתין אתא אמר ליה מאי כולי האי קא דחקא רגליה דבר נתן ^א ואין מלכות נוגעת בחבירתה אפילו כמלא נימא רב חסדא לא הוה יכול ליה דלא הוה שתיק פומיה מגורסא סליק יתיב בארזא דבי רב פקע ארזא ושתיק ויכיל ליה ר' חייא לא הוה מצי למיקרבא ליה יומא חד אידמי ליה כעניא אתא טריף אכבא א"ל אפיק לי ריפתא אפיקו ליה א"ל ולאן קא מרחם מר אעניא אההוא גברא אמאי לא קא מרחם מר גלי ליה אחוי ליה שוטא דנורא אמצי ליה נפשיה:

רבנן דאמוראי

קמי שמיא תרתי יהבו לי חדא לא יהבו לי חוכמתיה דרב הונא ועותריה דרב חסדא ויהבו לי ענותנותיה דרבה בר רב הונא לא יהבו לי רב ^א שעוריס אחוה דרבא הוה יתיב קמיה דרבא חזייה דהוה קא מנמנס א"ל לימא ליה מר דלא לצערן א"ל מר לאו אדם חשוב הוא א"ל מאן חשיב מאן ספין מאן ^א רקיע א"ל ליתחוי לי מר אתחוי ליה א"ל ה"ל למר צערא א"ל ^א כי ריבדא דכוסילתא רבא הוה יתיב קמיה דר"נ חזייה דקא מנמנס א"ל לימא ליה מר דלא לצערן א"ל מר לאו אדם חשוב הוא א"ל מאן חשיב מאן ספין מאן ^א רקיע א"ל ליתחוי לי מר אתחוי ליה א"ל ה"ל למר צערא א"ל כמישחל בניתא מחלבא ואי אמר לי הקב"ה זיל בההוא עלמא כד הוית לא בעינא דנפיש ביעתותיה רבי אלעזר הוה קאכיל תרומה איתחוי ליה א' א"ל תרומה קא אכילנא ולא קודש איקרי חלפא ליה שעתא רב ששת איתחוי ליה בשוקא אמר ליה בשוקא כבהמה איתא לגבי ביתא רב אשי איתחוי ליה בשוקא א"ל ^א איתרח לי תלתין יומין ואהדרי לתלמודאי דאמריטו ^א אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו ביום תלתין אתא אמר ליה מאי כולי האי קא דחקא רגליה דבר נתן ^א ואין מלכות נוגעת בחבירתה אפילו כמלא נימא רב חסדא לא הוה יכול ליה דלא הוה שתיק פומיה מגורסא סליק יתיב בארזא דבי רב פקע ארזא ושתיק ויכיל ליה ר' חייא לא הוה מצי למיקרבא ליה יומא חד אידמי ליה כעניא אתא טריף אכבא א"ל אפיק לי ריפתא אפיקו ליה א"ל ולאן קא מרחם מר אעניא אההוא גברא אמאי לא קא מרחם מר גלי ליה אחוי ליה שוטא דנורא אמצי ליה נפשיה:

מחנ"י

כת.

מה פרה אדומה מכפרת. פירוש על מעשה העגל וכדאמרין צמדרס משל לנן השפחה שטינק פלטירין של מלך אומר המלך תצא אמו וכו': **מִיתָת אַהֲרֹן לַבְּגָדִי בַּהוֹנָה**. דכתיב (צמדצר כ) והפסע את אהרן את צגדיו ואהרן יאסף ומת שם וכן פי' צקונטרס ואין לפרש מיתת בני אהרן לצגדי קדש יצנש לפי שאינו סמוך כ"כ: **מה בגדי כהונה מכפרין**. צוצזיס כו' (דף פח:):

חטופה ודחופה: **לא ידענא** מאי שנא הוא וננא ליה: **וְאֶדְבַּר אֶל הָעָם בַּבֶּקֶר**. פי' וחלתה ומתה: **הֵן קָרְבוּ וכו'**. לאו דוקא דלא אשכחנא דמשה היה חולה וציוס מותו כתב הרבה (סוטה יג:) ופסע כמה פסיעות צצת אחת דפריש צפירוש חומש: **מַת בַּחֲמִשִּׁים** זו היא מיתת ברת. צירושלמי (פ"ב דציבוריס) דייק מאל תכרימו שצט הקהתי (צמדצר ד) ועזודתם עד חמשים דכתיב (שס n) מנן חמשים שנה ישזב מנצא העזודה ועוד מימי שנותיו ע' שנה דל עשרין דלא איענש עליהן נשתיירו חמשים (כדא' שבת פט: ו) ומיתה לפי' דהא משמע צשמעתין צדחמשים משנוולד קאמר ועוד יאה חמשים לאחר שמתחייב כרת והוא מיתת כל אדם: **וּמִיתָה בְּיָדֵי שָׁמַיִם בְּשָׁשִׁים**. צירושלמי מפיק ממת

מדצר דאמרין ^א לא מת אחד מהן פחות מנן ששים ומימה דהכל משמע זו היא מיתה צדי שמים וכרת צחמשים עד ששים ולא ששים צכלל והוה שזרע נכרת וי"מ דחמשים היה מיתה צצדי שמים וכי איתא צצהי זרעו הוי כרת וששים מיתת כל אדם וצצצת פרק שני (כה. ד"ה כרת) וצריס יצמות (ג. ד"ה אשת אחיו) הארכתי: **אֵלֶּא בַּמּוֹלָא תִּלְיָא מִלִּתְּהָא**. והקשו צתוספות הא דלמרן צסוק שצט (דף קט. וסס) אין מול לישראל וי"ל דלפעמים משמנה ע"י מול כי הנהו דהתם ופעמים שאין משמנה כדאמרין צתענית (דף כה.) גבי צבי אלעזר צן פדת דל"ל ניתא לך דאחריב עלמא דלולי אצרי' צעידנא דמווני: **שְׂתִין הַזֹּוֹי**. יס מפרשים לאו דוקא:

ספין. חסוב למחר (כזה ו) היא מתה ואין כל צריה ^א ספונה (כמותות עב.) פירוש ^א חסובה וצמדצר ילמדנו אין העוצדי כוכזים ספונים כלום שנא' (ישעיה מ) כל הגוים כאין נגדו וכן פירש צערוך ^א והציא עדיין ראיית אחרות:

מאן רקיע. פי' מתוקן ומפור ועגלות צלות ומטוללות (יהושע ט) תרגוס צלן ומרוקעים למתפרות כסמות (ומוקלס יג) תרגומו דמחטטים רקיעי חשון והוא לשון ישמעאל חמיכת צגד תפורה על הקרע צערוך ועוד הציא דאמרין צב' לא יחפור (צ"ב דף כ.) חזי למרקע לצוש מיהו יס ספריס כמזב שס לקרעא: **צלע**

מיטרא ומר מצלי ואתי מיטרא, רב חסדא חיה צ"ב שנה, ורבה חיה מ' שנה. בי רב חסדא שיתין הלילוי, בי רבה שיתין תכלי. בי רב חסדא נהמא דסמידיא לכלבי, בי רבה [נהמא] דשערי לאינישי אל מישתח. אמר רבא תלתא בעאי מקמי שמיא. תרי הבו לי, וחד לא הבו לי. חכמתיה דרב הונא ועותריה דרב חסדא הבו לי. ענותנותיה דרבה בר רב הונא, לא הבו לי. רבה הוה יתיב קמיה דרב נחמן והוה רב נחמן גוסס, בעי למינח נפשיה. אמר ליה בעי רחמי דלא ליצערן מלאכא דמיתותא. אמר ליה ואנת לאו גברא חשיבא קמי שמיא, אנת בעי רחמי עלך. אמר ליה מאן חשיב מאן ספון מאן רקיע, פי' נמי יכול להפסע ולהתגבר באותה שעתן. כלומר, כיון שנמסר אדם ביד מלאך המות אין שם חשיבותו. אמר ליה אחרי מיתתך אולי תתראה לי בחלום, ביקש מן הקב"ה כדי שיתראה לו בחלום ותתראה לו. אמר לו היה לך צער בשעת מיתה, אמר לו לאו, ומשל לו משל, בהרמת נימא של שיער שיתן החלב. אמר לו, אילו היה הק' אומר לי לך חזור חיי כאשר היית בחיין, ואחרי כן תמות, לא הייתי רוצה, שאע"פ שלא היה [לין] צער, אימתו של מלאך המות גדולה היא מאד. רבא אתחוי ליה בחילמיה רב שעוריס אחוה, ואמר ליה הוה לך צערא, ואמר לי כי ריבדא דכוסילתא, פי' כמו שרישע ששורשין האומנין בצואר למצץ דמו, כגון אותו הצער היה לי בעת יציאת הנשמה מן הגוף. רב ששת אתחוי ליה מלאך המות בשוק. אמר ליה כבהמה, איתא גו ביתא. רב אסי אתחוי ליה מלאך המות. אמר ליה איתות לי ל' יומין דאהדריה לתלמודי, דאמריטו אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו. ביום שלשים אתא, אמר ליה מאי כולי האי. אמר ליה דקא דחקא רגליה דבר נתן.

עין משפט ונר מצוה

רלה א מיי פ"ב מהל' אכל הלכה ה סמנ עשין צ טוש"ע י"ד סי' שנה:
ב יטור י"ד סימן שלטן:

תורה אור השלם

- ↑ וְכִבְּאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל הָעֵדָה מִדְּבַר צֶן בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וַיִּשָּׁב הָעָם בְּקֶדֶשׁ וַתָּמָת שָׁם מָרִים וַתִּקְבֹּר שָׁם: במדבר כ א
- ↑ וַתָּמָת שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד יְיָ בְּאָרְצוֹ מִזֹּאֵב עַל פִּי יְיָ: דברים לד ה
- ↑ בן אדם הגני לקח מפקד את מחמד עיניך במגפה ולא תספור ולא תבכה ולוא תבוא דמְעַקְתָּ: יחזקאל כד טז
- ↑ וְאֶדְבַּר אֶל הָעָם בַּבֶּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בְּעֶרְבִי וְאָעֵשׂ בַּבֶּקֶר כְּאִשְׁרֵי צִיָּתִי:
- ↑ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה הֵן קָרְבוּ יָמֶיךָ לָמוּת קְרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְהַתִּיבְבוּ בְּאָהֳלָ מוֹעֵד וְאָצְנֶנּוּ וְיִלְךְ מֹשֶׁה וִיהוֹשֻׁעַ וַתִּתִּיבְבוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד:
- ↑ דברים אל די
- ↑ תבוא בבלחא אָלי קבר בעלות גָּדִישׁ בְּעֵתוֹ:
- ↑ איוב כו
- ↑ יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְכִהְיֶם מַעֲלֵד וְאָן בִּי גִזְיָדִשׁ וְנִצָּפְתָּ: תהלים צ י

מוסף רש"י

זו היא מיתתו של שמואל הרמתי. ולא כרת היא, נמקטת שמוח (פ"ג) מפרש מת צכ שנים זו היא מיתה כרת, צכ וכן זו היא מיתה אכפרה, ימיו של שמואל יצ' שנה, דכתיב (ש"א א) עד יגמל הערב וגו' דישערי' צלע"י, וכי' חדשים נקרא מיעוק, ומכ"י ישב שם עד עולם, ועולמו של לוי חמשים שנה שזמר (צמדצר ח) ומנן חמשים שנה ישזב מנצא העזודה, צצבוריס צירושלמי (פ"ב ה"א), ובסדר עולם מנאל כשני דסין מוספת על זה (תענית ח.) כי ריבדא דכוסילתא. נקבי כלי האומן (שבת קכט:), ריבדא, פויור"א צלע"י, כוסילתא שס כלי המקין, פלמאל"ל (סנהדרין צג:).

רבנו חננאל (המשך)

דשני. רב הונא נח נפשיה פתאום. הוו רבנן דייגי טובא. תנא להו זוזא דמהדייב, פי' שם חכס, לא שנו דמיתה פתאום היא מיתה חטופה, אלא כמי שלא הגיע לגבורות, אבל מי שהגיע לגבורות זו היא מיתה נשיקה. אמר רבא חיי בני ומזוני, לאו בזכותא תליא מלתא אלא במולא. דהא רבה ורב חסדא תרווייהו צדיקי מגוריי ניהו, מר מצלי ואתי

דשני. רב הונא נח נפשיה פתאום. הוו רבנן דייגי טובא. תנא להו זוזא דמהדייב, פי' שם חכס, לא שנו דמיתה פתאום היא מיתה חטופה, אלא כמי שלא הגיע לגבורות, אבל מי שהגיע לגבורות זו היא מיתה נשיקה. אמר רבא חיי בני ומזוני, לאו בזכותא תליא מלתא אלא במולא. דהא רבה ורב חסדא תרווייהו צדיקי מגוריי ניהו, מר מצלי ואתי